

Voorwoord

37^e jaargang januari nr.400

Als ik dit schrijf is het nieuwe jaar al knallend ingeluid. De Nieuwjaarsreceptie is reeds geweest en het was er ondanks de slechte weervoorspelling (code oranje) gezellig druk. Voor alle leden welke niet op de receptie aanwezig zijn geweest om wat voor reden dan ook, namens het bestuur en de voorzitter een heel voorspoedig en gezond 2017 gewenst. Natuurlijk hopen wij u op een van de klub-evenementen in 2017 te mogen begroeten.

Zoals u misschien al weet bestaat Heinkelklub De Kwakel dit jaar 40 jaar. De officiële oprichting met inschrijving KvK en dergelijke is van februari 1982. Maar de klub met de eerste leden is ontstaan in 1977. Uit deze tijd zijn ook nog wat vergader- en ritverslagen bewaard gebleven. We zullen er het komend jaar, diverse keren speciale aandacht aan besteden. Met o.a. een jubileumrit in juni.

Maar ik zal niet op de zaken vooruit lopen. We hebben eerst 11 februari de algemene ledenvergadering. Daar wordt bekend gemaakt waar de ritten en andere Heinkel-activiteiten zullen plaatsvinden dit jaar. Ik heb van Elly onze rittencoördinator vernomen dat alle ritten weer zijn ingevuld, wat dat betreft kan het jaar al niet meer stuk.

Mijn Heinkels heb ik net voor nieuwjaar een onderhoudsbeurt gegeven. Nieuwe olie en wat nieuwe kabels, alles even vetten en smeren. Nu maar hopen dat het snel een beetje voorjaar wordt zodat ik de Heinkels weer van stal kan halen om een proefritje te maken en even de afstelling te finetunen. Hopelijk heb ik daar dan een heel jaar geen omkijken meer naar. Zelf heb helemaal niets met ijs en sneeuw. Voor diegenen die dit wel hebben, eerst nog wat sneeuw en schaatsplezier.

Uw Voorzitter Ton Hoogenboom

Inhoudsopgave Heinkeltje 400 januari 2017

Voorwoord	blz. 3
Evenementenkalender 2017	blz. 5
Algemene Ledenvergadering 2017	blz. 6
Van de bestuurstafel	blz. 7
Een paar dagen op pad met onze Hein	blz. 8
Mijn scooter	blz. 10
Electrische problemen met een Heinkel	blz. 13
HeinkelHandel	blz. 18
Van Heinkel tot Wabo	blz. 20
Onze vriend Ton is niet meer	blz. 25
Leuke en interessante niet-clubactiviteiten	blz. 26
Herinnering aan Ton van de Vall sr.	blz. 28
Innocenti	blz. 32
Van de redactie	blz. 34

Evenementenkalender 2017

ALLE DATUMS VOOR 2017 ZIJN ONDER VOOR BEHOUD!

7 Januari	:	Nieuwjaarsreceptie (gewijzigd!)
11 Februari	:	Algemene Ledenvergadering
4 Maart	:	Aanheinkelen
2 April	:	1e Heinkelrit
7 Mei	:	2e Heinkelrit
17 & 18 juni	:	10 ^e Oldtimertoertocht (Leon Bemelmans)
11 Juni	:	3e Heinkelrit (gewijzigd i.v.m. Pinksteren!)
30 juni – 2 juli	:	Clubactiviteit Zundert
2 Juli	:	4e Heinkelrit
6 Aug	:	5e Heinkelrit
3 Sept	:	6e Heinkelrit
1 Okt	:	Afheinkelen / BBQ

Het rijden van ritten geschiedt op eigen risico. Heinkelklub “De Kwakel” kan niet aansprakelijk gesteld worden voor leed of schade aan personen en/of persoonlijke eigendommen.

Sluitingsdatum kopij is **8 februari 2017**
redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Molenstraat 12 1718 BL Hoogwoud

Algemene Ledenvergadering 2017

Zoals elk jaar vindt in februari weer de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering (kortweg ALV) plaats. Tijdens dit 2e clubevenement kunt u als leden weer meepraten over:

- hoe het met onze club gaat
- hoe we er financieel voor staan
- hoe de toekomst er uit kan gaan zien

Wij hebben daarvoor, op verzoek vanuit de vorige ALV, een beleidsplan toegevoegd. Tevens worden alle evenementen gepresenteerd en wat de inhoud zal worden van de gezellige samenkomsten.

U kunt van tevoren agendapunten aandragen en u kunt zich afmelden. Dit kan per mail, telefonisch of per post naar een van de bestuursleden. Bij voorkeur zo vroeg mogelijk, zodat het bestuur zich hierop voor kan bereiden.

Wat de samenstelling van het bestuur betreft:

- Ton Hoogenboom, de voorzitter, is aftredend maar stelt zich herkiesbaar.
- Elly Out, onze lief-en-leed-coördinator en rittencoördinator is ook aftredend en eveneens weer herkiesbaar.

Dit alles gebeurt uiteraard alleen met instemming van de leden. Dus laat u horen op de ALV.

Komt allen naar de vergadering en beslis mee voor het komende verenigingsjaar!

De 38e ALV vindt plaats op zaterdag 11 februari 2017 en begint om 14.00 uur in Dorpshuis “De Quakel” in De Kwakel.

Van de bestuurstafel

- Allereerst het trieste bericht van het overlijden van Ton van de Vall sr.
- Zoals u waarschijnlijk al weet is de nieuwjaarsreceptie deze keer op zaterdag.
- De kalenders heeft u inmiddels ontvangen.
- De begroting is dit jaar eerder klaar en wordt uitgebreid doorgenomen. We gaan langzaam interen op ons vermogen.
- Ook gaan we kijken of het Heinkeltje elders gedrukt kan worden.
- Het beleidsplan, waarin we proberen een beeld te schetsen van de (financiële) toekomst van de Heinkelklub, wordt nog eens kritisch bekeken.
- De buitenlandse abonnees worden op twee na vanwege de kosten stopgezet. Deze twee krijgen het Heinkeltje digitaal toegestuurd.
- Er wordt gebrainstormd omtrent het 40-jarig bestaan van de klub. Een presentje, de rit en zo nog het een en ander.
- Als laatste bereiden we de ledenvergadering van februari al gedeeltelijk voor.

Ed van den Brink.

Een paar dagen op pad met onze Hein

We hadden wel weer eens zin om een paar dagen te gaan toeren op onze "Hein". De laatste keer was al weer een paar jaar geleden. Rob bedacht dat het leuk te combineren viel met het Veteranen treffen in Woerden. Daar gaat hij al de nodige jaren (alleen) naar toe. Als we bijtijds zouden vertrekken en daar niet te lang bleven hangen vond ik het wel een goed idee.

Aldus zaten we ruim voor zeven uur op 24 september op de scooter, koffertje gevuld met proviand en een kleine weekend tas met wat kleren en toiletpullen aan de haak. Het was koud!! maar de voorspellingen waren super.

Via Staphorst en Zwolle naar de oude Zuiderzeeweg en via Harderwijk naar Nijkerk. Daar een stop want mijn tenen waren aardig gevoelloos. De warme koffie smaakte heerlijk. Het volgende stuk ging richting het Gooi door de Eempolder naar Hilversum, dan Lage Vuursche naar Maartensdijk en vervolgens richting Utrecht. bij Breukelen het Amsterdam- Rijnkanaal over en dan het laatste stuk naar Woerden. Gezellig druk en we werden gelijk voorzien van koffie door Wendy en Carole. Rob de nodige rondjes gemaakt en veel moois gezien! Tijd om verder te gaan.

Recht naar beneden tot aan de Rijn en die gaan volgen naar het oosten. In Amerongen even boodschappen gedaan en wat verderop aan het water zitten genieten van het uitzicht. Het was ondertussen prachtig weer geworden. We hebben de Rijn gevolgd tot voorbij Arnhem en zijn in de buurt van s

's-Heerenberg gaan zoeken naar een slaappleats. Die vonden we in Zeddam. Een heerlijke B en B en hoe kan je het treffen, de eigenaar was gek op oude voertuigen en had de nodige opknappers in zijn garage staan. Ik had geen kind aan Rob en had moeite om hem los te weken de volgende dag. We kregen van de bazin nog heel lief een lunchpakket mee en om goed tien uur gingen we weer op weg.

Deze dag toerden we door de Achterhoek (wat een heerlijk stukje Nederland om doorheen te rijden) naar Duitsland. Onderweg weer op de mooiste plekken de koffie opgedronken en ons lunchpakket opgegeten. In de loop van de middag weer op zoek naar een overnachting. Dat viel hier nog niet mee en we zaten nog wel op een "hotelroute"?? Hotel gesloten, hotel opgeheven, een B en B was niet geïnteresseerd en had het te druk met eetgasten. Tjonge wat een gezeur. Ik begon de moed al bijna te verliezen toen we in het dorp Neuenhaus stopten om op de kaart te kijken, staan we voor een Gasthof!!! Daar waren we welkom. De scooter mocht weer veilig op een binnenplaats staan, nadat hij uitgebreid was bewonderd.

Nadat we ons hadden geïnstalleerd heerlijk op het terras zitten eten. De koffie hebben we binnen opgedronken want er barstte een onweersbui los. Niet erg, omdat we best rozig waren lagen we al snel onder het dekbedje. Na een uitgebreid ontbijt weer gaan rijden en er was geen vuiltje (wolkje) meer aan de lucht.

Bij Ootmarsum de grens over nadat we in Uelsen nog brood en beleg hadden ingeslagen voor de lunch. De route naar Ruinerwold is hier vandaan niet onbekend, maar hij blijft prachtig.

In Ommen aan de Vecht zitten lunchen en toen nog het laatste stukje naar huis.

Het was een heel mooie ronde van in totaal 720 kilometer met mooi weer en veel gezien en niet onbelangrijk.....heel veel leuke reacties gehad op ons vervoermiddel.

Helaas staat hij nu in ruste, maar ik verheug me al weer op het volgende seizoen.

Tot dan.

Vriendelijke Heinkelgroet van Aly Veldkamp

Mijn scooter

Foto Daniël Schinkel

Naam: Kees Kruijmer (76)
Tel: [06-22966453](tel:06-22966453)
Woont in: Huizen
Is: Gepensioneerd
Rijdt: Heinkel 103 A2 174cc 4-takt uit 1966

Oldtimerfestival Huizen: Eerste Prijs

Op de afgelopen editie van het Oldtimerfestival in Huizen in september 2016, heb ik de eerste prijs gewonnen voor het onderdeel motoren, ik liet ze allemaal achter me. Dat had ik eerlijk gezegd niet verwacht. Maar de Heinkel is dan ook wel de Koning onder de Scooters! De beker is wel een beetje groot uitgevallen, maar hij staat mooi boven op mijn kamer.

De Pers

Het winnen van die eerste prijs met mijn 50-jarige Heinkel heeft een tweetal leuke artikelen in de krant opgeleverd. Het onderstaande is het artikel, dat ik hier en daar wat aangepast heb, uit het dagblad de Gooi en Eemlander van 9 december 2016.

Dat originele artikel is na een interview opgesteld door Daniel Schinkel verslaggever Gooi en Eemlander.

1966

Op 8 september 1966 ben ik getrouwd, en vlak daarvoor (31 augustus 1966) heb ik deze scooter gekocht. Ik studeerde namelijk nog, en moest geregeld naar de Vrije Universiteit in Amsterdam. De keuze was toen, een kleine auto, wat al gauw vier à vijfduizend gulden kostte, of deze scooter van 2272,85 gulden en dat is inclusief reservewiel, steunrek, wielhoes en windscherm. In de originele rekening staat dit precies beschreven. Ik heb dit bedrag toen in vier termijnen betaald. Henk Visser, van de firma Visser in Huizen, verkocht toen nog scooters en motoren, nu alleen nog fietsen. Ik heb dus al 50 jaar dezelfde scooter en dezelfde vrouw. Dat is toch een unieke combinatie, dacht ik.

Gebruik

Vroeger reed ik er best veel mee, totdat ik een Citroen 2CV kocht. In die vijftig jaar heb ik bijna zeventigduizend kilometer gereden. Ik ging ermee door weer en wind met mijn oude Willempie helm. Door het grote windscherm, en omdat ik een speciaal nylonpak had, bleef ik warm en droog. Dat pak van vijftig jaar geleden, ligt nog steeds onder mijn buddyseat. Ik kan me ook nog goed herinneren dat vroeger mijn zoontje Henk wel eens voorop stond, mijn vrouw achterop zat en die dan met haar hand de kinderwagen met mijn dochtertje Janine meetrok. Dat kun je je nu niet meer indenken. Dat waren uiteraard korte stukjes en ik reed erg langzaam. Maar de afgelopen jaren gebruik ik de Heinkel alleen nog voor korte ritjes met mooi weer, zo nu en dan ga ik met mijn kleinkinderen met het pontje over de Eem naar Spakenburg toe, en dan eten we daar een lekker portie kibbeling en eventueel een ijsje toe.

Rijgedrag

Dat rijden is heerlijk. Rechtop, lekker hoog, geen wind en zo vrij als een vogel. Als een vorst kijk je om je heen, zeker met goed weer. Ik rijd dan best sportief, maar wel rustig. Echt scheuren kan niet eens. Een scooter ligt namelijk niet zo vast, omdat je bovenop het motorblok zit.

Nog 3 Heinkels erbij

In het begin was ik zelfs zo gek van die scooter, dat ik er nog drie bijkocht, wel tweedehands. Inmiddels is er één helemaal gerestaureerd, en daar rijdt mijn zoon Henk nu op. Hij heeft nu een BMW van 1200cc en een Heinkel van 174cc. Dat is wel even omschakelen. Die andere twee zijn nu ook bijna klaar. Al met al ben ik meerdere jaren bezig geweest met die klus. Zo heb ik steeds iets om handen zonder dat ik daar elke dag mee bezig ben. Aan het motorblok ben ik nooit begonnen, dat laat ik aan de echte Heinkel-technici over, maar voor de rest kan ik elke bout, moer, draad, kabel en sieronderdeel van de carrosserie wel dromen. Meer dan 30 jaar geleden heeft Rinus van Zaal mijn eigen motorblok nog voorzien van nieuwe pakkingen en lagers. Verder is mijn scooter in die 50 jaar eenmaal in de originele kleuren opnieuw gespoten.

Scooterontmoeting “De Kwakel”

Om de drie jaar organiseert de Heinkelclub in de Kwakel een internationale Heinkel-ontmoeting, van binnen- en buitenland komen dan de scooters naar de Kwakel. Alle modellen en ook de Trojan, het driewielig autootje van Heinkel, zijn daar te bekijken. Vanaf 1982 doe ik daar onafgebroken aan mee. Als ik daar dan ben, moet ik toegeven dat ik wel één van de mooiste scooters heb hoor.

Kees Kruijmer

Sinds vele jaren lid van de Heinkelclub “De Kwakel”

Lidnummer: 246

c.kruijmer@kruijmer.nl

Electrische problemen met een Heinkel

Onze Heinkel scooters zijn door en door betrouwbaar. Mechanisch zijn ze uiterst sterk gebouwd. Zelfs als onderweg ineens iets niet optimaal werkt, kan je vaak toch nog thuiskomen. Neem nou de versnellingsbak. Die kraakt af en toe dat het een lieve lust is. Vooral bij het schakelen van één naar twee. Vaak is de berijder hier de oorzaak van, soms de afstelling. Oefening baart kunst. Maar.....bijna nooit zal er een tand afbreken of een schakelwals krom gedrukt worden. Bij grote slijtage zal het blok rammelen en roken, toch geeft het zelden zijn taak op. Nalatig met onderhoud? Ach, met voldoende olie in het carter rij je alle tourritten mee in het seizoen. Zijn de accu's slap, volstaat een duwtje om te starten. Het licht brandt toch altijd zoals het hoort? Zo kan ik nog wel even doorgaan, de kwaliteit van Onkel Ernst's tweewielers staat buiten kijf.

Toch, ooit, net als het je niet uitkomt, dan is er panne. Kijk, dat reservewiel is snel gewisseld. Een reservebougie heeft men meestal bij zich. De Heinkel EHBO pakketten zijn terug bij de klub. Er werd bijna geen gebruik van gemaakt. Zo ontzettend goed zijn die oude dingen, waarvan de nieuwste inmiddels de respectabele leeftijd van iets meer dan 50 jaar heeft bereikt.

Mijn eigen 103 A0 werd dit jaar 60. Staat altijd binnen gestald. Waarschijnlijk ook bij de vorige twee eigenaren. Hij is redelijk goed bewaard gebleven. Zo goed als alles doet het nog. Eén grondige motorrevisie heeft die achter de rug. Meteen op loodvrije benzine voorbereid. Zo rond het millennium voltooid. Nieuwe lak hier en daar, nieuwe vering en nieuwe banden en remmen. Al jaren doet ie braaf de drie á vier ritjes per jaar. Soms nieuwe olie in het carter of een keer klepspeling nakijken. Meer niet. De originele uitlaat was begin dit jaar uiteindelijk volkomen doorgerot. Ruim twintig gaatjes en gaten in het dempergedeelte lieten het uitlaatgas reeds naar buiten voordat het bij de laatste buis was aangekomen. De lekkage was eenvoudig te zien aan de roetsporen op het roestbruine plaatwerk. Het uitlaatgeluid was al een poosje luider dan voorheen. 15 jaar geleden was de

achterkant al eens vernieuwd. Nog een keer herstellen? Nee, daarvoor was er teveel roestontwikkeling. Nieuwsgierig als ik ben, heb ik de uitlaatdemper uit elkaar gehaald om te kijken waarom een A0 pijp “sneller” is dan die andere Heinkel-uitlaten. Als vergelijking heb ik een oude A2 uitlaat. Net zo stijf verroest. Geen idee over die A0 pijp, ik vond het voorste gedeelte uitgevoerd als een grote blokfluit. Zou dat het geheim zijn? Er zit nu een imitatie-A2 uitlaat op. Goed genoeg voor de gemiddelde rit. Ik hoop nog eens een goede A0 demper tegen te komen. Verder geen noemenswaardige technische problemen ondervonden in die jaren.

Maar mijn Heinkel had om de twee jaar nieuwe accu's nodig. Al laadde ik die regelmatig op als de scooter buiten gebruik was en vulde regelmatig gedestilleerd water bij. Met de eerste set loodaccu's deed ik drie jaar. Op den duur nog maar één seizoen. Meten is weten, daarom een multimeter aangeschaft. De spanningsregelaar deed zijn werk niet meer naar behoren. Tijdens het bedrijf sloeg de meter uit naar 16 tot 17 volt. De 103 A0 had dus graag gekookte accu op de menukaart. Nou komt het. Origineel regelt een mechanische Siba spanningsregelaar de gelijkspanning die opgewekt wordt in de dynastart. Op een goeie dag is het over en uit met afregelen. Ouderdomsverschijnselen zijn geen schande. Er zijn natuurlijk elektronische alternatieven. Daarvoor moet ik het oude doosje inleveren voor een omgebouwd exemplaar. Je ziet aan de buitenkant toch dat gemoderniseerd is. Mede door het gestraalde oppervlak. Ik had zoiets van Neeeeee!!! Dat gaan we niet doen!! Zelf ben ik niet in staat de kwetsbare binnenkant te repareren of ken iemand die dit mechanische deel als nieuw werkend kan krijgen. Daarom laat ik het in de staat die het nu is, misschien dat het ooit later eens goed komt. Toch was een oplossing binnen afzienbare tijd gewenst. Daarom ben ik gaan struinen

op het net en vond info van een Duitse liefhebber die een enkele 12v loodaccu toepast op zijn Heinkel. Die accu heeft volgeladen genoeg startcapaciteit en past in het ene bakje van de dubbele houder. Een gezond blok heeft ruim voldoende aan die ene accu. De andere plek blijft zodoende vrij voor iets anders. Daar komt mijn alternatief: een elektronische regelaar die bedoeld is voor de gelijkstroomdynamo van een VW bus of kever. Mijn buurman zit beroepsmatig in de auto-onderdelen en kan via een omweg voor een nette prijs aan mij zo'n Bosch doosje leveren. Met een kleine aanpassing vindt het ding rechtopstaand, op een dun metalen plaatje dat met twee inbusboutjes vastgeschroefd zit, een plekje in de tweede accubak. Op deze manier behoudt de Heinkel waar mogelijk alle originele onderdelen. De toevoeging is na het verwijderen van de twee boutjes en wat draden met stekkers zo weer te verwijderen, zonder iets aan de staat aan te tasten.

Alleen "even" aansluiten. Het is een regelaar die uit Brazilië komt. De bijgeleverde beschrijving was in het Portugees. U weet wel, de voertaal in Brazilië. Waarom een Bosch product vergezeld gaat van zo'n inbouwhandleiding? Uh?? Het zal wel.

Oké, plaatjes kijken is internationaal. De symbolen zijn duidelijk. De + blijft + enzovoort. Het oude startrelais in het originele alu Sibadoosje blijft in werking. Eén draad moet vertakt worden. Elektra in orde maken is niet bepaald mijn sterkste kant. Zeg maar gerust: onder de maat. Tijdens onze laatste vakantie ontmoette ik een Nederlander in de Ardèche met een oud VW busje. Ach zei hij, elektriciteit is net als stromend water, je doet de hoofdkraan open en dan moet je zorgen dat de leidingen verderop goed aangesloten zijn. Hier en daar regel je wat hoeveelheid door een kraan te openen of te sluiten. Dat zijn zeg maar schakelaars. Het is zo eenvoudig als wat. Met die gedachte in het achterhoofd en met een multimeter in de hand lukt het na veel keren kijken en nadenken om de spanningsregelaar op de juiste manier aan te sluiten. Groot is de opluchting als met proefdraaien geen zekering er uit fikt en de spanning bij alle toerentallen niet boven de 14 volt uit stijgt. De toegevoegde draden zijn van nette

stekkertjes voorzien. Alle uiteinden van blanke draden zijn gesoldeerd en later ingevet tegen corrosie. Waar nodig heb ik krimpkous toegepast. Het isolatietape uit het verleden liet zien niet best tegen olieproducten te kunnen en laat op den duur los. Het blok zweet op warme dagen nogal bij de tapeinden vlakbij de cilinderkop. Van daaruit zal zich de oliemist verspreiden. Alles deed het uit de kunst op 27 augustus, de fantastische rit van Arie en Jaap. Het was best wel luxe om elektrisch te kunnen starten, als je dit lange tijd niet meer gewend bent.

Met meer vertrouwen in eigen kunnen de probleempjes met de A2 aangepakt. Na de BBQ kon ik zonder dim- of grootlicht in donker naar huis. Terwijl het de middag vóór de BBQ het nog wel brandde. Dat had ik gecheckt voor vertrek omdat ik wist dat het donker zou zijn na afloop. De thuisreis werd een duistere onderneming. Eenmaal thuis, bij daglicht eens gekeken waarom de verlichting niet wilde branden. Raar, het deed het allemaal weer. Zoeken naar een niet constante storing is knudde. Een optie is, om de scooter naar een servicestation te brengen. Ben Koppert is een goed adres en niet ver van ons huis verwijderd. Van laten doen word ik zelf niet handiger in dit soort problemen. Dus.... Gewoonweg zelf aanpakken! Het is ontzettend lastig tot onmogelijk zoeken naar iets wat niet consequent stuk is. Mezelf nog in De Kwakel bevindend, had ik gekeken of het simpel aan de zekering lag. Nee, die waren allemaal als nieuw. Een keer om hun lengteas draaien hielp niks. Daar kon het euvel dus niet aan worden toegeschreven. Met een accu en een lampje alle aansluitingen nagelopen. De claxon deed het niet, de "lichthupe" op de stuurschakelaar deed het ook niet. Beide zaken hebben het eigenlijk nooit gedaan sinds dat de scooter is opgebouwd na revisie. We gebruiken ze niet, dus het was tot nu toe geen bezwaar. Vandaag is het dan toch de tijd om eens na te gaan waar het aan ligt. Wat het er voor mij niet makkelijker op maakt: het is een imitatie draadboom waar kleuren in zijn gebruikt die in het originele schema niet voorkomen. Elk dingetje wordt met een lampje getest en de vervangende kleuren op een kopie van een elektro-schema ingevuld. Dat schema gaat voortaan mee onderweg. Na een paar uur weet ik waar alles

voor dient en kom ten slotte uit op een storing in het zekeringskastje. Nee hé, het is toch niet te geloven!! Het is toch die ene zekering waar niets bijzonders aan te zien was en is, die de stroom niet doorgeeft. Gloeiende, gloeiende *&^%\$#@dorie. Een ding van een paar cent. Met een grote boog gooi ik 'm weg. Een nieuwe zekering vervangt het onbetrouwbare kring. Daarna vind ik de storing in de schakelaar die het mogelijk maakt met de koplamp te seinen. Een beetje verbuigen van het koperen element en ook dat is verholpen. Dan rest daar de onwillige claxon. Die is ooit helemaal uit elkaar geweest om te stralen en te spuiten. Moeilijk hè, Kees?? Als je hem verkeerd in elkaar zet, dan gaat ie het nooit doen. De schroefjes er uit, deksel verdraaien op de goede plek en de schroefjes terugplaatsen waarna vervolgens de spoel wordt afgesteld tot die toeter zuiver klinkt. Dan heb je er tenminste wat aan om iemand er op te wijzen dat er een gevaarlijke situatie ontstaat. Al ben ik er van overtuigd, dat het meeste geclaxonneer van Heinkelrijders bedoeld is als toon van blijdschap, wanneer mensen langs de kant enthousiast staan te kijken of zwaaien. Zonder stroom geen werking van elektrische delen en daarmee ook geen rijplezier. Alleen daarom al had ik mijn kennis over boordspanning op willen vijzelen. Want wie op de ambulance geraakt, moet helaas schrijven. (knipoog)

De groeten van Kees Colijn

Dit is het advertentieblad van Heinkelklub "De Kwakel". Deze pagina wordt samengesteld door de redactie. Wij hebben geen enkel inzicht in de kwaliteit van het gebodene en adviseren dringend om bij duurdere aankopen altijd een deskundig onderzoek uit te (laten) voeren.

TE KOOP AANGEBODEN: Origineel sierstuk voor de uitlaat van uw Heinkel €40 plus €6,95 verzendkosten. Foto op aanvraag.

Peter Fick, tel. 073 5323711 of pjpick@home.nl

TE KOOP AANGEBODEN : nieuwe buddyseatstikkers 2 stuks voor € 10,-, doming logo voor royal zijspan € 10,- p/st.

Ferdie van Haperen fapa@live.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe draadbomen ad. € 50,-.

Jaap Overwater. Tel. 0297-564047.

TE KOOP AANGEBODEN: cilinders en zuigers, koppen en krukassen, versnellingsbakonderdelen, dynastarters. NU of NOOIT en NOG MEER

Cees Vink 071-3011491 of Ben Koppert 0252-519188

TE KOOP AANGEBODEN: Schuim voor zadels voor 103 A1 en 103 A2. € 29,50 + € 6,75 verzendkosten.

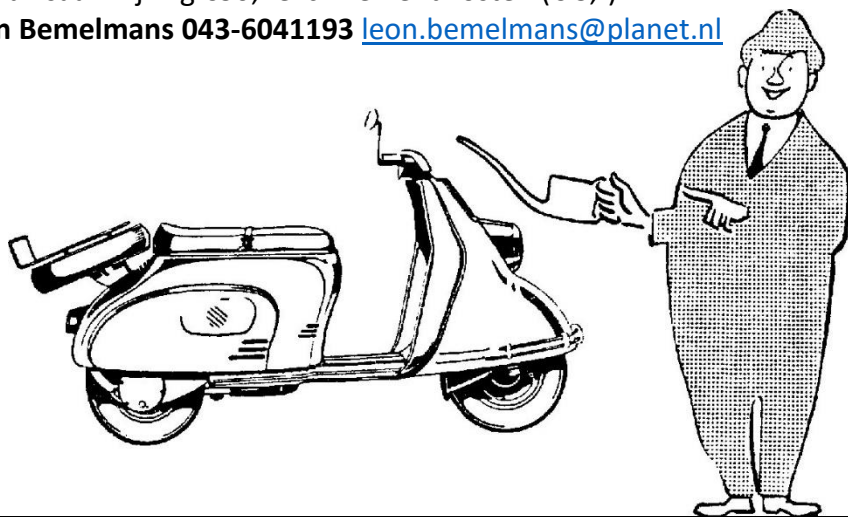
Jan Wijnand. tel. 043 – 3645861 na 18.00 uur.

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe en gebruikte Heinkel-onderdelen. Ook voor bemiddeling bij koop of verkoop!

Johan Vloedveld Tel. 0541-291784

TE KOOP AANGEBODEN: Bandjes Continental 400x10 €40/st en Heidenau (ook tubeless) 110*90*10 €45/stuk. Koolborstels Bosch/SIBA €15 en €18. Elektronische ontsteking (dus geen condensator meer!) van AccuSpark UK €59. Stuurinrichting Kabine €150. Achteruit tandwielenset €200
Gerard Vingerhoed 0640100228 heinkel@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Alles van en voor uw Heinkel. Onderdelen - Reparatie - Onderhoud, In en Verkoop. Transistorontsteking met gebruiksaanwijzing €30,- excl. verzendkosten (€ 3,-)
Léon Bemelmans 043-6041193 leon.bemelmans@planet.nl

WIL JE ZAKEN AANBIEDEN OF BEN JE JUIST OP ZOEK NAAR IETS IN HET BIJZONDER VOOR JOUW HEINKEL?

MAIL DE REDACTIE: redactie@heinkelklubdekwakel.nl

- GELIEVE DE ADVERTENTIE TEKST AAN TE LEVEREN IN MAX. 200 TEKENS.
- ZONDER TEGENBERICHT WORDT EEN ADVERTENTIE SLECHTS EENMAAL GEPLAATST.
- ADVERTENTIES VAN LEDEN ZIJN GRATIS, NIET-LEDEN BETALEN €10,-

Het was in de zomer van 1990, dat ik een motorblokje van een Berini-eitje tegenkwam. Ik had wel zin in dat kleinoed en ging er achter aan. Ik kreeg te horen dat ik het eitje mocht meenemen, maar dat er wel een conditie aan verbonden was. Ik moest dan wel de gehele schuur leegmaken. Natuurlijk was dat geen probleem. Er stonden namelijk nog een aantal bromfietsen en een aantal motorblokken van tractoren!

Alles wat ik van deze partij kwijt wilde, heb ik vrij snel een nieuwe baas kunnen geven, op één motorblok na. Dit was volgens mij het motorblok van een Amerikaanse Allis Chalmers maaidorser. Hier vond ik niemand voor en dat blok stond bij mij maar in de weg. Als schroot verkopen gaat als liefhebber gewoon tegen je principe in. Uiteindelijk ben ik in contact gekomen met de Allis Chalmers club in Middenmeer.

De man kwam op een zaterdagmorgen kijken en hij kreeg eerst een rondleiding langs alles wat ik had staan aan twee- en vierwielers. Toen we bij het bewuste motorblok aankwamen, was hij blij dit te zien en zag er wel brood in. Op zijn vraag wat de vraagprijs was, gaf ik als antwoord: veel. Direct daarop zei hij dus: Verkocht. Hij zei, rij maar met een aanhanger mee naar Middenmeer en dan heb ik wel een vrachtje voor je staan.

Met mijn oudste zoon van 8 jaar ben ik achter hem aan gereden en kwam dus op een boerderij in Noord Holland terecht. Alles wat daar buiten en in de schuren stond was van het Amerikaanse merk. Alle soorten en maten tractoren en wegenbouwmachines. Ik ben met mijn zoon in de laadschop van een shovel gaan staan en hij zette ons neer op de stalzolder. Met de mededeling alles wat je wilt hebben gooi je maar in de laadschop en over een half uurtje kom ik jullie wel ophalen. Het was er redelijk donker en stonk er vreselijk. Alles, maar dan ook alles, was vreselijk verroest en te vies om aan te pakken. Na allerlei troep opzij gegooid te hebben, vonden we een fiets, een verzaard exemplaar leek het wel. We waren direct

NATIONAAL VETERANEN TREFFE

CERTIFICAAT VAN DEELNAME
AAN HET
NATIONAAL VETERANEN TREFFEN
OP 29 AUGUSTUS 1998.

19

WOERDEN

98

enthousiast toen we aan het achterwiel een groot kettingtandwiel zagen. Dit exemplaar werd in de bak gezet. We zagen er intussen uit als beesten. Logisch boven een beestenstal, niet waar! Enfin, na een voorvork, leek van een Sparta motorfiets, vonden we ook nog een heel vreemd frame met een achterwiel erin. 't Was zo te zien een zelfbouwer geweest, want het was een raar gedrocht. Ook maar in de bak gegooid. Toen kwam er nog een soort carrosserie boven het stof en de spinrag uit, 't zag er niet uit. Zoon kwam met een motorblok aan, een stuur en twee aan elkaar gemonteerde zadels. Na nog wat losse rommel erbij gegooid te hebben, kwam de shovelchauffeur ons weer ophalen. Hij vroeg of het dit voldoende was, om mijn Allis Chalmers blok mee te betalen. We waren uiterst tevreden.

We werden uitgenodigd op de koffie. De eerste vraag was natuurlijk direct: wat hebben we nu allemaal opgeladen? De man vertelde, dat hij vroeger als schooljongen graag wat wilde bijverdienen. Hij ging, toen hij zo tussen de twaalf en veertien jaar oud was, als boerenzoon, elke zaterdag in de zomer naar her dorp voor klusjes te doen bij mensen in de tuin. Zo kwam hij bij mensen om daar elke week het gras te maaien. Hij zocht dan de maaimachine op in het schuurtje en deed steeds zijn werk. Die rare motorfiets met die lege banden, zo dacht hij, moest ik maar eens zien te krijgen. Het volgende jaar ging hij weer het gras maaien in de tuin en sprak af geen loon te willen hebben dit gehele seizoen, maar in het najaar de motorfiets te willen hebben. Dit werd goed gevonden en hij heeft dat rare ding meegenomen naar de boerderij. Hij heeft het apparaat aan de praat gekregen en heeft hem vele malen geveerd en op en rond de boerderij helemaal afgerost. Uiteindelijk zijn de brokken op de stalzolder terecht gekomen. Hij wenste ons veel succes met de restanten. OP mijn vraag wat het nu precies was, wist hij te vertellen dat het een WABO scooter betrof. Verder wist hij niets erover.

Tja, dan kwam je thuis met een smerige partij oud roest. Meisje blij???? Echt niet. Eerst maar eens gekeken naar het motorblok. Het bleek een 148cc Villiers blok te zijn, van Engelse makelij. Het rammelde verdacht en het vlieg wiel zat muur- en muurvast. In mijn enthousiasme de cilinderkop

er af gehaald en jawel de zuiger zat goed vast. Weken heeft het blok op de werkbank gestaan met een laagje Coca Cola erop. Elke week verversen. Na twee en een halve maand, begon er een klein beetje ruimte komen, ik dolblij!! Even later de cilinder er verder af gewrikt. Eindeloos bezig geweest om ook de zuigerveren los te krijgen. Onbegrijpelijk, maar het lukte mij zelfs om deze veren er heel af te halen. Ik voelde mijzelf een hele Piet! Bij het bewegen van de krukas, hoorde ik een zeer vreemd geluid. Toen het carterdeksel er af was, was het probleem heel duidelijk. Door die smerige koeien- en mestdampen van de stal onder de zolder, was de distributieketting in meerdere stukken gebroken. Nee niet gebroken, gewoon helemaal doorgeroest, doorgerot. Tja, dan zinkt de moed je in de schoenen. Maar , de gestadige jager vangt het meest, doorgaan! Bij een technische groothandel in Leiden heb ik de juiste ketting en -sluiting kunnen vinden om het probleem op te lossen.

Een beetje op z'n Jan boeren fluitjes heb ik het frame in elkaar gezet, zonder lagers, kabels, benzinetank etc, want ik wilde proberen om de motor in het frame te bouwen en dan tenminste te kunnen kijken of de ontsteking het nog deed. Wel, ook dat lukte en voor het eerst zag ik de WABO compleet, tjonge jonge wat een lelijk ding. Echt waar hij was mooi van lelijkheid! Na wat geknoei aan de ontsteking kreeg ik er zowaar een vonkje uit. Razend enthousiast! Wat ik er echter niet bij had, was een carburateur. Gelukkig vond ik in mijn voorraad sloopspullen, een carburateur die er wel aardig op paste. Ik zeg aardig, want hij was gewoon veel te ruim. Om het inlaatspruitstuk heb ik toen maar een flinke hoeveelheid schildertape gedaan, om de carburateur maar een beetje vast te krijgen. Er was geen passend schroefdekseltje te vinden, dus de gasschijf aan een ijzerdraadje gedaan en zo ongeveer half gas vastgezet. Via een apart busje de benzine toevoer gemaakt. Ik had hem in de poort naast mijn huis gezet om hem van daar op de weg aan te duwen. De benzine lekte een beetje en het vliegwieldeksel maakte herrie. Dat er eerst vanaf gehaald en voor alle zekerheid in z'n eerste versnelling gezet en even, op de knie, controleren of de ontsteking nog wel op tijd stond.

-----P A N I E K-----!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tijdens het draaien van het vliegwiel is de motor aangeslagen. Hij stond half gas in zijn eerste versnelling, ik kon hem onmogelijk tegen houden en hij sloeg gewoon uit mijn handen, richting de weg en het water. In een flits zag ik hem al over de walkant heen stuiteren het kanaal in. Poeh !!! Gelukkig viel dit rare bouwsel midden op de weg om en lag daar, rondjes draaiend, op wat later de treeplank zou worden, vreselijk te knetteren. Direct daarna, toen de carburateur leeg gedraaid was, stopt de plaatselijke autohandelaar met een prachtige Mercedes en die man zei; "je hebt geluk gehad, man" Nou dat vond ik ook. Ik had m'n rare gedrocht nog en heel gelukkig geen schade gemaakt. De wereld was te klein geweest, wanneer dit onverzekerde motorrijtuig tegen die mooie Mercedes was gestuiterd!!

Lieve mensen, dit is de wedergeboorte van de WABO, mijn tweede scooter.

Als ik er weer aan denk, breekt het angstzweet mij weer uit.

Simon van der Heden

Wordt vervolgd.

Onze vriend Ton is niet meer

Een advertentie in het Heinkeltje bracht ons jaren geleden in contact met een adres in Ouderkerk aan de Amstel. We troffen daar Ton van de Vall en zijn vrouw Bep die ons hartelijk verwelkomde met koffie en iets lekkers.

We waren op zoek naar een tweede Heinkel scooter en Ton had er een paar in de aanbieding. De keuze werd gemaakt en sindsdien werd het contact in de loop van de jaren tot een vriendschap. We sleutelde samen aan de scooter voor hun huis en maakten plannen voor een vakantie in zuid Frankrijk.

De tocht naar Lourdes was goed verlopen dus een bezoek aan ons in het zuiden leek haalbaar.

Door de toenemende fysieke problemen op beide fronten, werd de vakantie weer even uitgesteld.

We hielden contact via de e-mail of per telefoon en het was altijd weer gezellig zijn stem te horen. We wisselde plannen uit want die waren er nog genoeg . Helaas is daar op 5 december een einde aangekomen.

De scooters komen niet meer uit de winterberging. Zijn vrouw Bep moet het zonder de hulp van Ton gaan stellen.

Zijn kinderen zullen hem missen.

De Heikel club verliest een actief en enthousiast lid.

En wij zijn een dierbare vriend kwijt.

Janine en Jan Otto.

Leuke en interessante niet-clubactiviteiten

- De grootste beurs in België voor oude en klassieke motoren: Moto Retro Wieze vindt plaats op 11 en 12 februari
www.motoretrowieze.be
- Zaterdag 25 februari vindt de Oldtimer Tweewielerbeurs plaats in de Eurohal van Van der Valk te Zuidbroek www.1op25.nl
- Classic Motor- en Bromfietsbeurs te Leek op 18 en 19 maart
www.classicmotor-bromfietsbeurs.nl
- Tijdens 1^e en 2^e Paasdag (16 & 17 april) vindt het Noord-Hollands Oldtimer Festival plaats met voertuigen, onderdelen en muziek. www.oldtimerfestival.nl

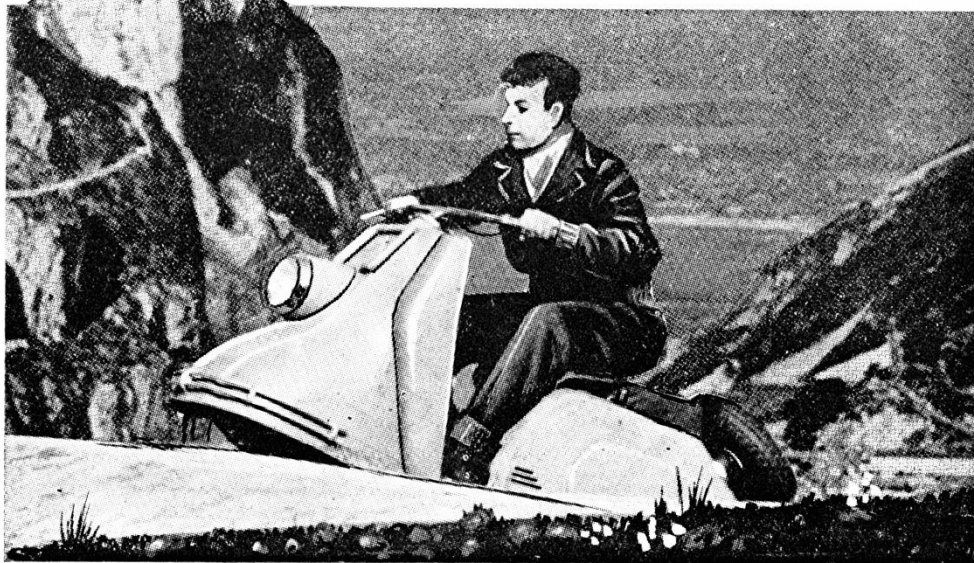

**Organiseer jij, of ken je, een leuke en interessante niet-clubactiviteit?
Past de activiteit bij onze club of moet je er gewoon absoluut bij zijn?**

Mail de redactie! redactie@heinkelklubdekwakel.nl

MAAK GERUST VAKANTIEPLANNEN!

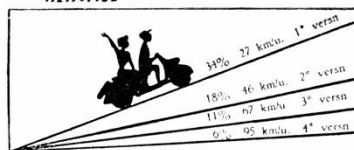
Met de HEINKEL komt U er! . . .

GEEN HELLING IS TE ZWAAR

voor de sterke HEINKEL-4 takt scooter!

Met als extra voordelen:

HET IS DE ÉNIGE SCOOTER MET EEN
4 TAKT MOTOR (175 c.c.)

- géén mengsmering; een brandstofbesparing van ca. 40 %
- géén risico van verkeerde mengverhoudingen
- géén vette bougies; dus betrouwbaarder
- géén ontkolen; dus goedkoper
- grotere trekkracht en minder slijtage

COMPLEET
MET O.A.

ELECTRISCHE STARTER
RESERVEWIEL EN
BAGAGEDRAGER VÓÓR.

f1 1995.-

U WEET DUS
WAAR U MEE AF BENT!

**Vraag het aan de eerste
de beste HEINKEL-bezitter!**

DIE ZAL BEVESTIGEN:*

„De **HEINKEL**-4 takt scooter is het
GOEDKOOPST IN ONDERHOUD”!

IMPORTEUR: VAN DEN BOOGAARD'S MOTOREN IMPORT N.V.

Agenten door
geheel Nederland

NIJMEGEN .. 3e Walstraat 73 .. Tel. K8800-25870

Herinnering aan Ton van de Vall sr.

5 december 2016, een dag om nooit meer te vergeten voor de familie van de Vall jr.: Sinterklaas jarig, vader Joop jarig en vader Ton sr. overleden. Dan komt er wat op je af zo'n dag.

Wij willen op deze manier Ton in herinnering brengen zoals wij hem hebben leren kennen: via de Heinkel.

Hoewel mijn interesse bij een heel ander voertuig lag, kwamen wij tijdens een oldtimerbeurs in een stand terecht van de Heinkelclub uit het zuiden van ons land. Mooi zijspan zien staan en Gonnie vond die zo mooi dat ze vroeg, is dit niet iets voor ons? Maar ja, ik had helemaal niets met scooters, laat

staan een Heinkel. Toch 's avonds maar eens gebeld naar mijn grote vriend Rinus of hij zijn verzameling al kwijt was. Helaas, hij had niets meer staan, maar bracht ons in contact met Ton van de Vall sr. want die had nog een mooie Heinkel staan volgens Rinus.

Wij daar op een dag naar toe. We werden meteen al hartelijk ontvangen door Ton en Bep. Het was net of zij ons al jaren kenden! Onder het genot van een bakje koffie vertelde hij ons over zijn liefde voor de Heinkel en vooral over de gezellige Heinkelclub De Kwakel. Omdat wij ook van gezelligheid houden begonnen we al een zwak te krijgen voor de Heinkel. De scooter die hij voor bemiddeling te koop had stond ons dan ook meteen aan. Ton had hem helemaal gereviseerd! Er kwam een schrift bij waarin stond wat er zoal aan gebeurd was en hoeveel dat het allemaal gekost had.

Ook het spuitwerk dat door een ander was gedaan en ook wat dat gekost had stond in details beschreven. Die man kwam ons al meteen heel vertrouwd over en zo hebben we een paar weken later besloten om de scooter toch maar te kopen. Wel moesten wij er het aanhangertje ook bij kopen anders ging de koop niet door! In eerste instantie kon ik er niets mee, thuis in de schuur stonden er immers ook nog een paar. Maar na een demonstratie hoe dat het karretje werkte ging ik overstag.

Vanaf die tijd (seizoen 2004) heeft, mede door Ton, bij ons het Heinkelvirus toegeslagen. We hebben sindsdien contact gehouden met Ton en Bep en hebben er later zelfs nog een tweede scooter gekocht, de witte A1, die van Pietje Brouwer (wel bekend bij de oude garde van de club) was geweest. Maar ook daar zit weer een verhaal aan vast. Op een keer zagen we in het Heinkeltje een advertentie van Ton, hij had 2 Heinkels te koop. Een opknapper en die witte dus. Gonnie vond dat ik die opknapper maar eens moest kopen, want: 'daar leer je van en weet je meteen hoe zo'n ding in elkaar zit!' en ja, dat leek mij ook wel wat, want van Heinkels had en heb ik helemaal geen verstand! Wij weer naar Ouderkerk aan de Amstel. Ton was weer ouderwets aan het vertellen over de Heinkel, wat er zoal bij komt kijken en wat het allemaal zou gaan kosten om hem op te knappen. De zin werd bij mij al snel minder, maar toch nog even naar buiten gelopen en op het binnenplaatsje stonden de 2 scooters netjes naast elkaar. Voor mij was die ene een echt wrak van een scooter, dat zag ik echt niet zitten, maar die andere was een plaatje: een maagdelijk witte A1! Ook deze scooter was door Ton helemaal onder handen genomen! Maar ja, daar kwamen we niet voor! Gonnie was er helemaal op tegen om hem te kopen, want dat was niet de bedoeling. Maar ik kon het niet loslaten, dan maar géén verstand van Heinkels: veel gepraat en gezeurd en toen ging ze gelukkig overstag en hebben we die scooter na wat onderhandelen ook maar gekocht!

Ik hoor het Ton nog zeggen toen we de scooter op gingen halen: 'Vanaf nu verkoop ik geen scooters meer, want ik wil geen echtscheiding op mijn geweten hebben!' Maar eerlijk is eerlijk het was niet alleen de verkoop, hij heeft ons wegwijs gemaakt met het Heinkel-leven. Ook in mijn herinnering komt een 40 jarige bruiloft van hele goede kennissen van ons die wij mee

mochten vieren in Ouderkerk aan de Amstel. Vooraf was er een kerkdienst voor het bruidspaar en hierna was het feest in een of ander gebouw dat bij de kerk hoorde. We wisten inmiddels dat Ton daar koster was en dat hij ook in het koor zong evenals het bruidspaar. We hadden Ton niet laten weten dat we ook uitgenodigd waren. Dus toen Ton de kaarsen aanmaakte voor het begin van de dienst riep ik in een opwelling: 'Hé Ton, je kunt ze beter aanmaken met een vlammenwerper dat gaat sneller'. Toen hij opkeek had je zijn gezicht moeten zien, zo verrast was hij. Hij kwam dan ook meteen naar ons toe, van wat doen jullie hier? Mijn broers en zussen die ook uitgenodigd waren stonden ervan te kijken dat wij hem kenden. Ja, we waren toch wel trots dat we konden vertellen dat de koster ook bij de Heinkelclub zat! Maar goed, toen de dienst begon zag ik twee Heren het altaar oplopen. Mijn eerste gedachte was: 'het mag wat kosten', maar bij naderingen had ook Ton zo'n kazuifel (priestergewaad) aan net als de pastoor. Behalve koster was hij dus ook nog (onder?) pastoor. Ja, en als er dan nog geen zegen rust op die 2 Heinkels die ik bij Ton gekocht had, dan weet ik het ook niet meer. Na afloop in de feestzaal kwam Ton ons al snel opzoeken, gezellig wat gebabbeld over dat hij overal inzetbaar was. ook moesten we nog naar zijn trots komen kijken; de afdeling waar het Heinkeltje gedrukt werd. We hebben zelfs nog een klein demonstratie gehad! Het was echt interessant. Wat was deze man betrokken bij onze Heinkelclub zeg.

Ook het vermelden waard zijn de Internationale Scooter Treffens waar Ton ook altijd bij aanwezig was. Hij had er altijd een privé kamer geboekt in het clubgebouw van de Legmeervogels. zo kon hij het gebeuren van dichtbij meemaken. Vooral van shanty-koren was hij helemaal weg, als die optraden zat hij altijd eerste rang of hij stond zelfs in het koor mee te zingen, want volgens mij was hij daar lid van. En als Ton het tijd vond om af te nokken van het feest, kwam hij altijd naar ons toe en vroeg dan of we mee gingen om zijn 'suite ' te bewonderen. Zijn stretcher stond dan al netjes opgemaakt klaar zodat hij er zo in kon duiken.

Ja, ik kan mij nog wel meer dingen herinneren, zoals die keer dat we voor het eerst een rit hadden uitgezet en Ton, omdat hij niet meer op de scooter reed, met Bep samen de hele rit met de auto meegereden hebben! Maar nu stop ik, anders word mijn verhaal weer veel te lang. Hij was voor ons een bijzonder man die ons alle twee betoverd heeft met zijn liefde voor de Heinkel. En we zijn hem daarvoor tot op de dag van vandaag dankbaar. Bij zijn afscheidsdienst konden we dus ook niet wegblijven. Gelukkig voor ons ging het scooterrijden weer na ons ongeval. De bewuste eerste Heinkel waar onze Heinkel-carrière mee begonnen is heeft Ton dus mee begeleidt naar zijn laatste rustplaats. Ton, je hebt ons door jouw enthousiasme aangestoken en ons leven er door verrijkt. We hebben er zo heel wat vrienden en kennissen bij gekregen in de loop van de jaren!

Ton, het gaat je goed daarboven. We zullen je nooit vergeten. Hou een oogje in het zeil over het wel en wee van de club! En, mocht je daar boven Adriaan toevallig nog tegen komen, doe hem dan de hartelijke groeten van ons!

Jan en Gonnie Piels

In de vijftiger en zestiger jaren waren er talrijke versies van de Lambretta in vele varianten. Allen waren terug te voeren op de Oer-Lambretta. De kale uitvoering die als veelzijdig en ook praktisch voertuig de naam van het merk vormde.

De samenwerking met NSU zorgde aanvankelijk voor de hoogste plaatsing in de toelatingsstatistieken. Maar toen NSU hun eigen model uitbrachten, vielen ze bijna helemaal uit de markt. Het lukte Innocenti eenvoudigweg niet meer om de verkoop zonder NSU op het voorgaande peil te brengen, hoewel ze in andere Europese en niet-Europese landen met Vespa konden concurreren.

Vanaf 1959 probeerde de Hamburgse algemene importeur Wilhelm Schlote, de Lambretta scooters weer tussen Elbe en Rijn succesvol te verkopen. Naast een model van 125 cc waren er ook 150cc en 175 cc modellen te koop. Nog steeds vormde een centrale buis de ruggengraat van het Milanese fabricaat die van het balhoofd tot achter de

passagierszit door liep en uit twee geperste delen en een verstevigende dwars verbinding aan elkaar gelast was. De motor was, in tegenstelling tot de vroegere NSU licentie, geheel anders opgebouwd. Motor, koppeling, versnellingsbak en achterwielaandrijving vormden één geheel. Deze was aan het achterste derde gedeelte van de centrale buis draaibaar gelagerd opgehangen en werd ondersteund door een achter aan deze buis gemonteerde veerpoot. De aandrijving was geen cardanas meer maar een duplex ketting naar het achterwiel. De as van de versnellingsbak was tevens de achteras.

De bekende Zweirad Union A. G. uit Nürnberg bracht als nieuwe importeur een Lambretta model (175 tv super serie) uit en beloofde een goede onderdelen voorziening. Ofschoon het 175 cc model technisch zeer goed was en een goede wegligging had door de centrale motorophanging, kon hij het toch niet bolwerken tegen de “Vespa”.

Fabrikant: Innocenti Spa Milaan

Type(s) : 125c; 125 Li/2; 150 R, 12; TV 175 ss (keuze)

Motor	PK	CC	KM/h	Prijs	Bwj	Aant.
Innocenti eencilinder tweetact motor	5	123	70-75	---	v.a. 1950	?
	5,75	125	75-77	---	v.a. 1960	?
	7,25	150	80-82	DM 1.559		?
	9	175	90-100	DM 1.775		?

Van de redactie

Stiekem is dit een bijzondere editie; nummer 400 maar liefst! En daar mogen we best trots op zijn. Een ander wetenswaardigheidje is dat de club dit jaar 40 jaar bestaat. Nog meer reden tot feest! De gemiddelde leeftijd van de leden ligt daar inmiddels wat boven ;) Als we het dan toch over cijfertjes hebben, heeft u dit jaar maar liefst 328 pagina's aan leesplezier gehad. Een gemiddelde van 27,3 per Heinkeltje het afgelopen jaar. Dat doen niet veel verenigingen ons na. Met een abonnement op een van de gerenommeerde motormagazines ben je al gauw een stuk duurder uit. De gezelligheid van de club krijg je gratis bovenop de 12 edities.

Hofleverancier het afgelopen jaar waren Jan en Gonnie Piels, met kopij goed voor zo'n 3 Heinkeltjes, zouden ze de redactie ook in hun eentje kunnen draaien. Een hele goede 2e is Carole die sinds het Treffen regelmatig in de pen kroop, een rampjaar voor haar, een zegen voor de redactie. Kees Colijn completeert de top 3 en gaat gezien de aangeleverde stukken dit jaar voor een hogere notering in 2017 wellicht.

Alle andere leden wil ik namens de redactie hartelijk bedanken voor het mede mogelijk maken van ons clubblad. Blijf je ervaringen, wetenswaardigheden, verhalen, tips enz. insturen. Jouw bijdrage, hoe klein misschien ook, doet een hoop mensen een groot plezier. Op naar de 500!

Met vriendelijke groet,

Roel Rievers

Sluitingsdatum kopij is 8 februari 2017

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Molenstraat 12 1718 BL Hoogwoud